

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

N:R 19 (594).

ONSDAGEN DEN 8 MARS 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSFRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. ... 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRÄST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILD TÖRMÄNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS' KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	--	---	--

KONUNGEN I BIARRITZ.

VI BJUDA i dag på sidan 4 en serie bilder från vår konungs nuvarande uppehållsort, den ryktbara franska badorten Biarritz. De äro för vår räkning direkt anskaffade från platsen och torde gifva ett ganska godt begrepp om dess mera typiska byggnader och naturdrag. På första sidan återgifva vi *Grand Hôtel*, där konung Oscar — eller grefven af Haga, som h. m:t under sin resa låter kalla sig — har sin bostad.

Den lilla stad, konungen valt som rekrea- tions- och hvilort, är som bekant, belägen innerst i Biscayabukten, nära gränsen till Spanien i departementet Basses-Pyrénées och åtta kilometer sydväst från Bayonne. Med sina knappt tolf tusen invånare och sin föga skyddade och i våra dagar mycket igenrun- dade hamn skulle Biarritz näppeligen intaga någon, vare sig mer bemärkt eller betydelsefull ställning bland Frankrikes väst- kuststäder, om det icke, tack vare sitt härliga läge, milda klimat och ypper- liga förutsättningar som hafsbad förvärfvat rykte som en af det mel- lersta Europas för- nämsta kurorter. Det var fordom be- rönt för sina duk- tiga sjömän och hvalfångare, men sedan hvalarna blif- vit allt sällsyntare, har befolkningen haft sin hufvud- näring af de inkom- ster, som följt med ortens stigande an- seende som hafs- bad. — Såsom så- dant står Biarritz uppkomst i främsta rummet i samband med kejsarinnan

Eugenies besök där. Napoleon III lät nämligen i Biarritz uppföra ett präktigt palats åt sin gemål, hvilken under flere säsonger vistades vid badorten och omkring sig samlade talrika medlemmar ur Frankrikes och öfriga europeiska länders högsta kretsar. Palatset återfinnes bland våra bilder. I närvarande tid besökes Biarritz årligen af omkring tio tusen personer, bland hvilka Frankrikes, Spaniens och Eng- lands högsta societet är rikt representerad. Den egentliga säsongen varar från juli till september, men äfven under vintern är den lilla staden en till följd af det milda hafscli- matet angenäm vistelseort.

Biarritz' omgifningar äro särdeles natur- sköna. Från den norr om staden belägna udden Atalaye har man den härligaste utsikt öfver hafvet och Pyrénéernas sluttningar. Hafs-

kusten är brant och består af klippor i egen- domliga formationer, med talrika pittoreska grottor. En af de berömdaste bland dessa klippor, *Rocher de la Vierge*, synes bland våra vyer. Dessa återgifva för öfrigt det ståtliga Casinot, kallbadhuset vid gamla hamnen och varmbadhuset med badhotellet.

Namnet Biarritz är baskiska och betyder *les deux chènes* (de två ekarna) eller, enligt en annan tolkning, *les deux rochers* (de två klip- porna). I våra dagars politiska historia har Biarritz fått ett namn såsom plats för Napo- leon III:s och Bismarcks sammankomster åren 1862 och 1865.

*

Som ämnadt var, anträdde vårt konunga- par afresan gemensamt den 1 dennes med extratåg kl. 5,40 e. m., h. m. drottningen för

att begifva sig till Honnef. Vid Cen- tralstationen märk- tes kronprinsen, prinsarne Carl och Eugen, prinsessan Ingeborgsamt prins Bernadotte med ge- mål äfvensom en mycket stor sam- ling damer och her- rar ur den högsta societeten. Konun- gen och drottnin- gen gingo kring bland de närvaran- de och togo hjärt- ligt afsked. Vid tå- gets affärd höjde öfverståhållaren ett fyrfaldigt lefve för deras majestä- ter, och samtidigt dånade från batte- riet på Skeppshol- men den sedvan- liga kungliga sa- luten.

Enligt hvad som meddelats Idun, gör konungen på vägen till Biarritz kortare uppehåll blott i Köln och Bordeaux. Paris passeras endast på genomfärd.

GRAND HOTEL. KONUNG OSCARS BOSTAD I BIARRITZ.

SKYMNINGSBRASAN.

Efter dagens långa möda
som en drömmens hamn hon vinkar,
gläder vackert sorgset sinne,
lockar ljufligt tröttnad tanke.
Hur det varma skimret breder
öfver allt sin trolska dager,
hur det färgar allt ikring oss
med en sällsamt fager guldgans!
Långt från verklighetens kuster
föras vi på längtans vingar.

I de gyllenröda glöden
skåda vi vår unga lycka,
läsa vi vårt hjärtas saga.
Längst därinne skönt sig reser
för vår syn ett slott — dess spiror
glindra ljusa. — Det är slottet,
som vår varma kärlek bygger —
spirorna, de stolta tvänne,
heta tro och hopp. — Vårt öga
blickar bäfvande en fråga:
Skall du slott, som så vi timrat,
falla uti grus och spillror,
eller skall du glädja sinnet
i ovansklig, evig skönhet?
Skall vår glada tro väl svikas,
hoppet gäckas — eller skola
vårens alla vackra drömmar
bli till rika verkligheter?
Gud allena vet det — — —
— — — — — Skimret
bleknar efter hand allt mera.
Sagoslottet skönjs ej längre.
Men den lycka, som det siat,
kanske, kanske skall den blifva
dock en dag till härlig sanning!

Hopp och minne, lek och allvar,
ungdomskärlek, barnaglädje — —
i den svaga glansen se vi
svunna tider, flydda dagar.
Liksom nu vi då ock sutto
vid den glada skymningsbrasan,
ifriga och sagolystna.
Byggde slott — och när de ramlat,
reste vi dem gladt ånyo.
Ack, att så ännu vi kunde
timra drömmens ljusa fästen
utan att förtröttnas — — —
— — — — — Kvällen
lider — allt är tyst ikring oss,
oron tiger — glöden falna —
hjärtats tanke ensam dröjer:
Hvad än ödet här beskär oss,
må vår lefnad bli välsignad,
må oss gifvas kraft att värma,
kraft att glädja, kraft att hägna,
kraft att ge oss helt åt andra —
då ha vi ej left förgäfves. —

Tyst en tår på kinden droppar,
sakta dör det sista skimret.

VÄNTANSTIDER. SKISS FÖR IDUN
AF YSABEL.

»NU FICK HAN PLATSEN i stället, och
nu vete gudarne, hur länge jag får
vänta, tills nästa utsikt öppnar sig. Eva, för-
står du, hvad det betyder — kan du vänta
så länge? Ja, du kan vänta, men jag! Åh,
du vet inte, du vet inte... Eva, Eva!» Han
tog henne hårdt om handleden, men såg ej på
hennes bara stirrade framför sig med läpparne
fast sammanpressade och ett så förtvifadt ut-
tryck i blicken, att det skar henne i hjärtat
att se det.

»Tre år ha vi nu gått förlofvade,» fortsatte
han, mera för sig själf, »tre år, det är ju
ingenting, heter det, man är ung och kan ar-
beta... Eva, min lilla söta, fina Eva, tror du,
att det är ingenting för mig att gå här hvar
dag och vänta och vänta och knappast få tala
med dig i lugn och ro på hela kvällen, är det
ingenting att gå ifrån dig sedan och gå hem
till ett otrefligt hyr-rum — du är ju min, och
jag skall be om lof att bara få träffa dig.
Och vänta i år ännu, låta dig gå och vara
bunden...»

Hon lade sin hand öfver hans, som ännu
ej släppt sitt fasta grepp, och som talade mer
än alla ord. Hon såg hans vackra, raka nacke,
hårfästet, som gick ned i en snibb i pannan,
och som gjorde hela hans utseende så goss-
aktigt och vekt. Men munnens linier voro
nästan hårda, de talade om en stark vilja, om
stark behärskning och dock en stark lust att
lefva. Hon sade ingenting, hon hade alltid så
svårt att få fram allt hvad hon tänkte, alla
ömma ord, som flödade öfver i hennes hjärta,
kommo icke fram till hans öron, hon teg med
gråten i halsen. Det hade länge varit som
nu, han var ofta nervös, den minsta motgång
tog starkare nu än förr. Ja, tre år i detta
dagliga enahanda, det var mycket.

»Rikard...»

Men den skyggt började meningen fick ej
slutas. Evas lilla bror kom instormande, han
hade blifvit utkörd från köket af den barska
Malin, och nu hade hans trotsiga lilla sinne
beslutat att hämnas på de två förlofvade, som
alltid sutto där inne och alltid ville vara i fred.
Ty Malin, som var orsaken till förbittringen,
hennes vågade han sig icke på.

»Nej, nu skall Gösta vara en snäll gosse och
gå in i barnkammaren och leka. Vi ville så
gärna tala om en sak, och du Gösta lilla...»

»Jag vill inte gå ut!»

»Men Gösta...»

»Jag vill inte. Du behöfver inte alltid sitta
här och tissa och tassla.»

Med en trött min tog Rikard en bok och
började läsa. Men då tog Evas tålmod slut,
hon ledde Gösta ut tämligen bestämdt genom
salen in i barnkammaren.

»Eva lilla, hvad står på?» Det var moderns
röst. Hon hade tefrämmande, och Eva an-
lade en glad, artig min för att gå in. »Det
var bara Gösta; jag ville, att han skulle vara
i barnkammaren och leka, Rikard och jag...»

»Kära barn, ni ha väl inte så farliga saker
att tala om, att inte lilla Gösta får vara inne.
Ungdomen är så själfvisk,» tillade hon med
ett mildt leende till sin väninna.

Eva gick in igen. Rikard stod vid fönstret
och vände sig ej om, när hon kom. På bor-
det låg ett papper med allehanda siffror och
beräkningar, hon kände så väl till det och hon
visste, hur hopplös hans blick var, fastän hon
ej kunde se den nu.

Nej, detta går icke längre, tänkte hon. Är
jag ingenting, kan jag ingenting göra, bara
tiga och se på. Åh, vet du inte, att jag håller

af dig, käraste min stackars gosse! Men du
skall bli glad... »Rikard,» sade hon högt.
»Vill du följa mig ut, jag har ett par ärenden
att gå? Kom, det är mycket bättre att vi röra
på oss än sitta här.»

»Men att gå på gatorna i töväder... Ja,
jag vill, när du vill, naturligtvis. Men jag
är inte upplagd för någonting nu, ser du, du
får förlåta mig, om jag inte är artig kavaljer
nog.»

Eva bara satte på sig hatt och kappa, och
med ett hastigt adjö in till modern sprang
hon ut, innan hon hunnit att bli ropad till-
baka för att höra några invändningar.

Regeringsgatan var mörk och tråkig, vått
var det och droppade i ett från taken. När
Eva varit inne i Avéns delikatesshandel och
Rikard under tiden gått och köpt sig ett par
tidningar, så såg det ej mycket lofvande ut
för trefnaden, nu fanns det intet ställe att gå
till mer än möjligen en ölstuga eller ett kondi-
tori, där de kunde få sitta och prata.

»Vi få väl gå in till Feith kanske,» före-
slog Rikard tämligen lamt.

»Nej — ser du, jag ville be dig om en
sak,» började Eva förlägen. »Du vet, att om
jag går med dig upp på ditt rum, så blir det
strax berättadt för mamma, och hon tycker
inte, att det passar sig, men — men jag ville
nu i alla fall be dig att vi finge gå dit upp.»

Hade hon varit rädd, att han skulle säga
nej, eller att han ej skulle förstå, hvad som
för henne låg i ett sådant förslag, så fick hon
dock nu ersättning för sin oro.

»Eva, vill du det verkligen, det, som jag
bedt dig om så många gånger,» han kramade
hennes arm, så att det gjorde ondt, och såg
ned i hennes ansikte med en ifver, som ej
tog hänsyn till de förbigåendes öfverseende
småleende. »Var det därför, du ville, att vi
skulle gå ut! Eva, du vet inte, hvad du gör
med detta, du gör mig alldeles tokig... Nu
skall jag trifvas i det rummet, må du tro, se-
dan du varit där, käraste lilla tösen min.»

Så veko de ned Smålandsgatan, ett helt
annat par än det, som gått och varit bedröf-
vad förut. Eva var i sitt stilla sinne för-
undrad öfver, att han kunde bli så glad öfver
hennes förslag. Men alltid sade hon ju nej,
när han bad henne om det, och hade tusen
hänsyn, som skulle tagas till alla, utom till
honom. Och hon kände, hur hennes misstäm-
ning vek undan, hon var lätt om hjärtat, som
man blir, när man beslutat sig för något och
ser, att man verkligen utför det.

Rummet var rätt varmt, men fult och kallt.
Den fruktade värdinnan hade lyckligtvis ej
visat sig i tamburen, utan Eva slapp osedd in
i rummet, som ej hade egen ingång.

Brinnande af ifver slet Rikard af henne
kappan, drog i hatten, innan hon fått ur hatt-
nålarna, och måste slutligen skrattande låta
hennes taga af sig handskarna själf.

»Käraste lilla barnet! Att jag har dig här,
alldeles för mig själf. Ser du, att det ej var
något farligt!»

»Nej, Rikard, nu skall du vara lugn ett
ögonblick och höra på mig. Jag skall vara
hemma snart igen, det vet du, annars får jag
bara ledsamheter, och jag vill inga moln ha
i kväll, ser du. Därför skall du låta mig gå
genast jag själf vill det, och så skall du sätta
dig i gungstolen och röka, medan jag gör i
ordning här. Fy, en sådan slarfvig herre,
fullt med cigarraska på bordet!»

Eva slet sig lös ur Rikards tag med en
hemlig glädje, så stark som hon icke på länge
kände, öfver att se honom lifvig och kär som
förr i världen. Så sköt hon bordet framför
soffan, lade på en serviet, som hon tog fram
ur sin kappficka, samt vecklade upp paketet

från Avéns, hvilket befanns innehålla en liten butelj vin, några cakes och en nästan mikroskopisk bit rochefortost.

»Ja, ser du,» sade hon och rodnade af förlägenhet, ty hans blickar uttryckte en sådan glad häpnad, att hon blef generad öfver sin egen företagsamhet, »du kanske tycker, att jag är lustig, men ser du, jag ville... jag tänkte... du var så ledsen förut i kväll och har varit det så ofta på senare tiden, att... Vinet förstår jag mig inte på, Avéns är ju ingen vinhandel, men de hade detta i alla fall. Och osten är ju rysligt liten, men jag hade ej mera pengar och ville inte gå in och få några af mamma... Men Rikard!»

Han hade sprungit upp ur gungstolen, som stod och gungade häftigt fram och tillbaka, och tog henne i famn och lyfte upp henne, bar henne en bit öfver golfvet af blott öfversvalande ömhet. Så satte han ned henne i soffan, lade sig på knä framför henne och talade osammanhängande, med blicken upp mot henne:

»Min lilla flicka, sötaste barn! Jag har varit så led och tvär på sista tiden, jag hade dig ju aldrig för mig själf, jag visste ej, hur vi skulle stå ut att vänta. Jag tyckte ibland, att du var ett barn, som trodde, att jag kunde vara nöjd med de smulor jag fick. Vet du, hvad du gör, är du inte rädd för mig — — men jag är så kär i dig, du var så söt, som ville göra något, för att vi två skulle få vara med hvarandra — är det inte hufvudsaken för oss, att vi få lefva, att vi få göra denna långa väntan så lätt för oss som möjligt — — du är kvinna nu, lilla barn, betyder inte lifvet mer än pappa och mamma och fruktan för hvad de skola tänka — — Men du gråter väl inte!»

Ett par tårar trillade ned för Evas kinder och med en känsla af att hon var dum, som grät nu, mumlade hon några ord om att hon varit så tyst och feg alltid — — Men Rikard kysste bort tårarne, och ett ögonblick därefter sutto två glada människor vid bordet och drucko vin ur ett par stora klumpiga vattenglas och skrattade och strödde cakes-smulor öfver hela bordet. Eva strålade och pratade i ett, hon var rolig och öfverdådlig och hade tusen infall. Rikards mörka ögon talade mer än alla ord, i djupet af dem låg det dock ett allvar, som hon kände och förstod.

Och när tiden var inne, då hon snart måste gå, och hon lagt ned vinbuteljen med det lilla, som var kvar, i Rikards låda, satte hon sig bekvämt tillrätta bredvid honom för att få njuta af ett förtroligt samtal med honom, som hon icke på länge sett så glad och kär som nu.

»Ser du,» började hon smeksamt, fastän något sökande efter ord, »jag har tänkt, att vi emellanåt skulle göra om det här och gå hit upp ibland, när vi behöfva få litet uppmuntning och litet roligt att förkorta vår långa väntetid med, förstår du. Mamma säger ibland, att jag aldrig borde ha förlofvat mig eller att det är skada, att min ungdom går bort på det här sättet — allt sådant du vet, som föräldrar säga, men som de alls inte gjorde, när de voro unga själfva. Jag har ju ingenting i världen, som jag bryr mig om, mer än dig, ingenting intresserar mig, där du ej är med — vi kunna ju aldrig skiljas från hvarandra, vi två, eller hur? Och då kunna vi göra det förtjusande för oss, i stället för att vår förlofning skall vara bara det där konventionella, tråkiga, som är så vanligt. Jag har tänkt mera på skvaller och sådant än på dig och på att vilja göra det så lätt för dig som möjligt, i stället för att du skall gå och ledas och pinas, som du säger att du gör, af att se, hur tre år till skola gå på samma sätt, kanske — —

Jag vet inte, om du förstår riktigt, hvad jag menar — —»

»Du menar — att du är min och att du är glad i mig, du sötaste lilla fästmö som finns. Det kunde icke ha gått längre som det gick, hu, alla förlofvade, som gå och släpa år efter år och bara bli ledsna på hvarandra. Nu skola vi ha en liten värld för oss själfva, du och jag, och känna hvarandra mer än någon vet — —»

Eva gaf sig blott hän åt lyckan att se honom varm och stormande som förr. Hon tänkte på alla de varningar, som hon många gånger hört moderns väninnor ge hennes mor, mot att låta de två »ungdomarne» vara för mycket allena, men hon ryste vid minnet af dem, som då man ser något kallt, oförstående och fult. Ingenting skulle följa af detta annat än solsken för honom igen, han, som aldrig skulle vilja göra henne något ondt, icke med en tanke eller ett ord. Hon log, när hon en timme därefter lade sig i sin svala bädd. Hon log, när hon vaknade nästa morgon. »Ännu kan det komma många trista stunder,» tänkte hon, »men nu skall jag lära mig botemedlet emot dem, jag är människa nu,» tillade hon med ännu ett leende öfver, hur ovant och kanske litet väl affekteradt det ordet skulle låta för en främling.

Och när Rikard kom nästa dag, lyste blicken med ny glans, han sade hastigt, innan de skulle sätta sig till bords: »Om söndag måste du komma, min lilla Eva. Tänk, att ingen vet — — —»

Eva tystade honom med en höjning på ögonbrynen — och vid bordet var det ingen, som förstod, att de två, som sedermera skulle lefva ett lif tillsammans, nu började vilja vara något för hvarandra, något djupare och förmer, än hvad den konventionella förlofningsumgälgelsen plägar vilja tillställa under långa väntanstider.

ACK, MINA NERVER!

DET FINNES ett bedräfligt stort antal kvinnor och flickor, hvilka framsläpa sina dagar utan nytta för sig och sina anhöriga, själfva utan all lefnadsglädje och förbittrande lifvet för sin omgifning, just emedan de hafva försummat att från första början bekämpa sina nerver, hvilka nu blifvit deras tyranner. Därför, kära läsarinna, låt icke ditt sinne nedtryckas, när du någon gång plågas af hufvudvärk eller något liknande ondt; tänk icke, att du genast måste gå och lägga dig eller anbefalla de dina den största tystnad och stillhet; ty lika nödvändig som en omsorgsfull vård är om den, som verkligen är allvarsamt och svårt sjuk, lika fördärfligt verka alla den ömma vårdens medel, använda vid den lätta opasslighet, som brukar hemsöka oss litet då och då, men hvilken vi mycket väl skulle kunna öfvervinna, om vi endast modigt kämpade emot den. Söka vi komma ifrån tankarna på en sådan liten opasslighet genom att ägna oss åt husliga göromål, uppriska vi oss genom en stärkande promenad i det fria, besöka vi en fattig sjukling, hvilkens smärtor mången gång kanske kvalfullt skärpas genom de bittraste umbäranden, då måste vi blygas för att hafva låtit våra i jämförelse härmed så oändligt små lidanden nedtynga oss så fullständigt.

Hvilket stånd du än må tillhöra, om du är förnäm eller ringa, moder eller dotter, så behöfva din man, dina barn, dina föräldrar och systrar din omsorg och kärlek; alla hafva de rätt till dina tjänster på ett eller annat sätt. Kan du då af hela din friska kraft ägna dig åt dem, när du vid det allra ringaste obehag klagar: »Ack, mina nerver!», drager dig till-

baka och hängifver dig åt sysslolösheten eller ock utför dina plikter med en håglös, surmulen min? Framför allt är det en fast och ihärdig vilja, hvilken skall hjälpa oss att icke blifva ett offer för de sorgliga förhållanden, som ofvan i korthet antydts, en fast vilja samt därjämte medvetandet om Guds välsignelse för en god och nyttig gärning. Föregån edra döttrar genom eget exempel, I mödrar, och lären dem därigenom själfbehärskning, själfuppostring och oegennyttans svåra konst.

I—A.

EN SJUKSKÖTERS SKAS MINNEN. UPPTECKNADE FÖR IDUN AF GERDA WIGSTRÖM. V.

HUSFRU — »KLOKA FRÖKEN».

DET VAR ingen lätt sak för en ung flicka att bli husfru på det stora herresätet med dess mängd af tjänare samt så helt andra förhållanden än dem, jag förut lefvat under. Det fordrades också strängt arbete under den första tiden för att riktigt kunna sätta sig in i det stora hemmets skötsel, dock hade jag däri god vägledning af den gamla fröken C., som i många år vistats i familjen och var med den befryndad.

Öfverhofstallmästaren T. förde ett lysande lif — kungliga och furstliga personer voro ofta gäster på den gamla borgen, och storartad var den gästfrihet, som där utöfvades.

Öfverhofstallmästaren var en ovanligt begåfvad, originell man, med hjärta af guld samt framstående på många områden i det medborgerliga lifvet. Alltid ömmade han för de nödlidande, och stora voro de summor, som utdelades i form af medicin, mat och kläder.

Ett väl ordnadt husapotek inrättades, förbandsartiklar samt mitt eget lilla instrumentbestick fullbordade utrustningen, så att den första samarthjälpen alltid kunde lämnas.

Vi på godset, såväl som församlingarna omkring oss, hade långt till läkaren, och då det snart spordes, att den nya husfrun på W—torp var van att sköta sår, skära mindre bulnader, anlägga de första förbanden vid olycksfall m. m., kom folk till mig i stor mängd från när och fjärran. Då jag ju en tid varit professor Holmers biträde vid hans privata klinik, hade jag fått lägga hand vid mycket mera, än hvad annars tillkommer en sjuksköterska — detta kom mig nu till stor nytta.

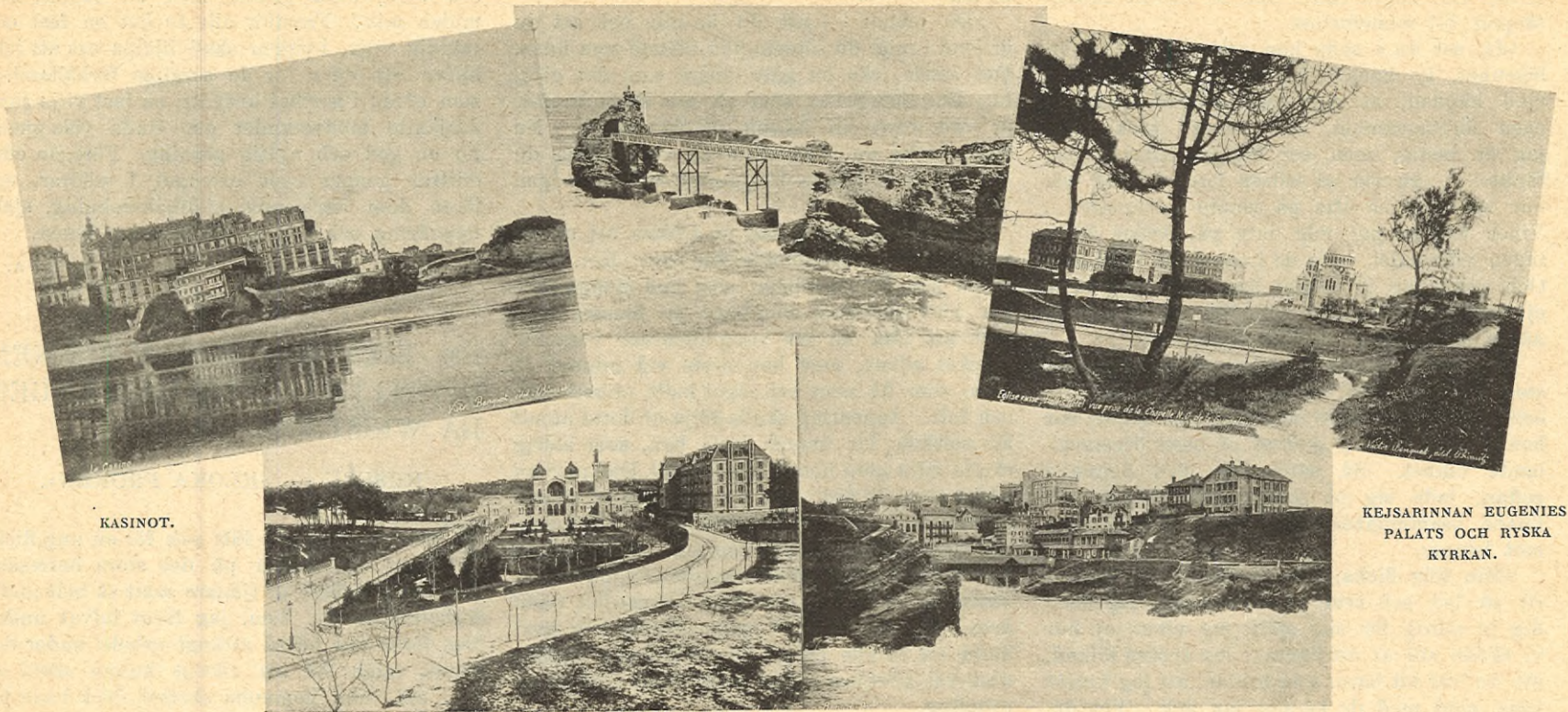
Vår husläkare var den berömda massage-läkaren, lifmedikus J. Hafström. Att arbeta under hans ledning var ett stort nöje. Alltid vänlig, human och vid godt lynne, skydde han ingen möda samt satte därtill stort värde på den hjälp, jag kunde gifva honom.

Nästan hvarje dag skref jag en rapport in till lifmedikus H., fick omedelbart mina order samt nödiga medikamenter, och då jag påkallade hans personliga hjälp, skyndade han alltid ut så fort sig göra lät.

För mig var det ännu en orsak till att göra mitt bästa, för att kunna spara lifmedikus H—s strängt anlitade tid och krafter. Jag hade nämligen i min tidigaste ungdom varit mycket illa sjuk, och det var hans skicklighet och osparda möda, som räddade mig från att bli en krympling för hela lifvet.

En sådan hjälp glömmes aldrig, och många äro de människor, som på samma sätt stå i tacksamhetsskuld till den afhällne läkaren.

Befolkningen kring W—torp samt omgifvande nejd var kanske ännu mera då, än nu är fallet, böjd att hellre söka s. k. »kloka» än läkarehjälp och sjukhusvård.

KASINOT.

KEJSARINNAN EUGENIES
PALATS OCH RYSKA
KYRKAN.ATLANTEN OCH ROCHER DE LA VIERGE.
VARMBADHUSET OCH HOTELLET. KALLBADEN VID GAMLA HAMNEN.

VYER FRÅN BIARRITZ.

Naturligtvis blef jag ansedd för en dylik »klok», och när de råd, som af mig kunde gifvas, ej kostade någonting och de fattigaste därtill fingo en del medicin jämte annan hjälp, så växte min »praktik» — men förvånade blefvo patienterna, då jag sände dem till läkaren. »Kloka fröken» var ej så lätt att bli klok på, och då jag ibland tog bångstyriga barnungar med mig in i ett bredvid liggande rum, så att jag i lugn kunde få se om dem — försäkrades det ute i bygden, att jag »signade» och »mätte mot skärfvan».

Min mor, som en gång vandrade i den trakten för att samla folksägner, fick af en gumma det rådet att för en dålig fot söka bot hos den »kloka» på W—torp. Gumman hade ej reda på vår släktskap och min mor blef förvånad öfver sin dotters nya titel.

HR E. HILLBERG SOM SANKTE-PER.

Som ersättning för mitt arbete, hvad sjukvården beträffade, fordrade jag af de hjälpsökande sträng lydnad för läkarens föreskrifter samt att de ej finge spara på vatten och frisk luft. De lydde mig nästan alltid, och så framt det var mig möjligt, for jag omkring och såg till så många af mina sjuka, som ej voro allt för långt borta; de visste aldrig när jag kom, och hade de en gång fått undervisning i rengöring, så visste de, att villkoret för ytterligare hjälp var att ej åter låta smutsen hoppa sig.

På mina färder förde jag med mig min attiralj, bestående för det mesta af en gumma, skurborste, trasor, såpa, hafresoppa och något linne samt dessutom ett litet resapotek. Dessa saker i förening kunde uträtta en hel del samt omskapa den uslaste koja. I många fall fick min gumma och jag först se till att få litet rent i rummet, innan något riktigt kunde göras vid de sjuka. Då jag sedan kom hem från mina utfärder, var alltid öfverhofstallmästaren T. så intresserad för hvad jag berättade om mina sjukbesök, och var där nöd å färde, var det en gifven sak, att han själf under dagens lopp red dit samt lämnade hjälp i mer än ett hänseende.

Ibland blef jag ju hämtad om nätterna i svårt väder och väglag, och bar det så i väg upp åt Söderåsen, då var det ibland omöjligt att komma fram med något åkdon, utan fick man gå långa sträckor genomvåt och frusen. Stundom voro de höga, branta backarna en blank isgata — då var det att stiga af och mest krypa utför, och ett under var det mången gång, att både körsven, häst och jag kommo hem oskadade. Men vid hemkomsten glömdes snart de utståndna mödorna. Vänliga händer hjälpte mig ur de kalla och ibland våta kläderna, en liten fin vacker gumma med snöhvitt hår satt väntande på »våghalsen», som hon brukade kalla mig. Framför henne stod en tebricka med sitt lilla puttrande silfverkok — varma strumpor, en uppvärmd bädd — detta hade alltid fröken C. i ordning åt den hemkommande.

»Jag är så ängslig för dessa färder om nätterna,» brukade hon säga, »och ändå vill jag ej du skulle stanna hemma — det vore orätt att ej hjälpa, då det kanske finnes möjlighet, åtminstone att lindra och trösta — men bra lugnt, då du åter är tillbaka — till nästa gång.»

Den ståtliga, gamle ädlingen och hans fina, goda fränka ha båda slutat vandringen på jorden, och de hvile i frid!

ETT MENINGSUTBYTE torde kanske vara att vänta med anledning af Ysabels skiss »Väntanstider» i detta nummer. Utan att vilja ställa oss helt solidariska med förf:s där uttalade uppfattning, anse vi dock ämnet så behjartansvärdt, att det bör kunna förtjäna en utredning från skilda synpunkter. Iduns spalter stå gärna öppna.

HR G. RANFT SOM STOR-KLAS.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

»STOR-KLAS OCH LILL-KLAS», G. af Geijerstams nya sagospel, går nu, som vi redan i förra numret omnämnde, för hvarje kväll inför fullsatt salong och under lifligaste bifall öfver Svenska teaterns tilljor. Vår tecknare återgifver i dagens nummer den karaktäristiska scen ur 3:e tablån, när den kärleksranke klockaren (hr V. Lundberg), som gömt sig i bondhustruns (fröken Borgström) kista, af den klipske Lill-Klas (hr A. de Wahl) för den förbluffade bonden (hr Riego) förevisas som själfva »hin håle». I ett par mindre pennteckningar framställas tvänne andra af styckets hufvudfigurer: Sankte-Per (hr E. Hillberg) med sitt metspö i handen och den grötmyndige Stor-Klas (hr G. Ranft).

TVÅ PRESIDENTSKOR. Madame Marie Loubet, den nye franske presidentens maka, är född år 1849 i Montélimar, där hennes fader var järnhandlare. År 1867 ingick hon äktenskap med Emil Loubet, hvilken då verkade som advokat i den lilla franska landsortsstaden. Madame Loubet säges vara en enkel och anspråkslös kvinna med utpräglad smak för ett stilla familjelif, hvilken dock med ofel-

MADAME LOUBET.

bar takt och värdighet förstår uppbära de representationsplikter, hennes makes höga ställning nu pålagt henne. Tvänne söner och en dotter äro frukten af hennes äktenskap.

MADAME FAURE.

Vi meddela äfven bilden af madame Felix Faure, den bortgångne presidentens änka. Nièce till mairén i Amboise, den stad där Faure i unga år utöfvade det hedervärda garfvaryrket, blef hon sedermera hans maka efter flytningen till Havre. En utmärkt värdinna i Elysépalatset, har hon nu ock vetat att lämna det med en upphöjd värdighet, som gjort hennes sorg vördad af alla.

DE FRANSKA TRONPRETENDENTERNA börja åter röra på sig och deras personligheter ha genom de senaste händelserna i Frankrike på nytt skjutits i förgrunden. Vi återgifva därför i dag deras senaste porträtt. Där är först bonapartisternas kandidat, prins Victor Napoleon, född 18 juli 1862, som bekant numera bosatt i Bryssel, hvarifrån han står i ständigt förbindelse med sina trogna i Paris, bidande sin dag. Så ha vi rojalisternas man, ättlingen af huset Bourbon, hertig Ludvig Filip af Orléans, född 6 febr. 1869. Sedan 1896 är han gift med Maria Dorotea, ärkehertiginna af Österrike och bosatt i England. En syster till honom är drottningen af Portugal.

»STOR-KLAS OCH LILL-KLAS» PÅ SVENSKA TEATERN. 3:E TABLÅN: »HIN HÅLE I KISTAN.»

BARNDOMSVÄNNER.

JAG VET EN GLÄDJE, som varar — det är den, som vuxit upp med oss. Jag vet ett band, som icke brister — det är bandet mellan barndomsvänner. Det är något så skärt och fint, detta, vackert som våren, oförvissneligt som det solljusa hoppet.

I lek och löje begynte det. I lek och löje gick det fort. Skratt, skämt, sång och dans bröto sig mot en fond af allvar, mot en bakgrund af guld. All barndomens poesi var där, allt barndomens joller, nonsens, lufva tokeri. Allt väfde sig tillsammans och vardt ett helt af sällsam skönhet. När man nu i minnet dröjer därvid, är det som en saga.

Man kom tillhopa till dockkalas och knäckkokning, till krocket och änklek, till tablåer och högläsning. Man möttes vid båt färder och badturer, vid skridskoåkning och snöbollsfröjd. Vår och sommar, höst och vinter — ständigt nya nöjen, ständigt ny glädje. Långdansen om julen genom kök och salong i susande fart — skogsvandringarna i maj, i de hvita sipornas tid. — Klättrandet i bigaråträden, när bären hängde så lockande röda — blåbärsplöckningen i början af augusti. Minns du — minns du? Så hvisskar det till oss — och det fuktiga ögat och den flammande kinden skvallra om, att det icke är glömdt. Skulle vi kunna glömma det vackraste kapitlet i vår lefnads historia? Skulle vi kunna glömma dem, som med oss vuxit upp vid allt detta? Ha vi än sedan skilts åt, ha vi än vandrat olika vägar i lifvet — ett enar oss dock — minnet af barndomens vårfröjd. Helt främmande kunna vi aldrig blifva för nvarandra. Mycken

snö har väl fallit mellan hvad som var och hvad som är, men den smälter bort för det solljus, som strålar ut från denna vår första glädjes dag.

Så sända vi till alla de forna glada barnen en hälsning — den går från hjärta till hjärta. Vi sända detta väna »minns du, minns du?» Vi sända ett tack för all barndomens leende skönhet. Och sakta, helt sakta går öfver darrande läppar en solvarm välsignelse — En glädje, som varar, ja, det är den, som vuxit upp med oss. Ett band, som ej brister, ja, det är bandet mellan barndomsvänner.

ADI.

DE FRANSKA TRONPRETENDENTERNA.

»JANNE STACKARE». SKISS FÖR
IDUN AF CECILIA MILOW.

(FORTS. O. SLUT.)

MEN ALLTSEDAN de fina kläderna kommit på, märktes en förändring hos Betty. Då han först kommit till Lilleskog, hade hon beskyddat Janne, berömt hans flit och arbete samt tagit honom i försvar, när andra gjort narr af hans klumpiga fasoner och kantiga sätt, men sedan han klädt upp sig som stadsherre, blef hon sig olik. I stället för att berömma och uppmuntra honom, fann hon fel i allt och snubbade upp honom för det minsta. Hon gjorde narr af hans fina kläder, långa armar och stora händer och pikade honom för hans brist på stolthet och företagsamhet. Den som kunde vara herre behöfde ej gå som dräng, tänkte hon bittert. Hade han verkligen råd att skaffa sig så fina kläder, borde han ej nöja sig med en tjänareplats i hennes mors lilla hem.

Janne brukade parera dessa utfall med något godmodigt skämt, men ibland steg färgen upp i det breda ansiktet och det blixtrade till i de stålgrå ögonen, och så försvann han för dagen ut i skogen och Betty gick ångerköpt och gråtfärdig omkring i trädgården.

»Du är då bra ovänlig emot honom,» sade modern, »här gör han sig ju ärligt förtjänt af det bröd han äter och —»

»Det är ej nog för en sådan som Janne,» utbröt Betty häftigt, »han är för god och han borde hålla sig för god att gå här som en dräng.»

En dag kom ett tjockt bref från Amerika med många frimärken och sigill, och muntert hvisslande stoppade Janne det på sig. Moster såg betydelsefullt på Betty, men Betty hade ingenting sett.

Lördagar och söndagar brukade ofta stadsbor besöka den vackra lilla villan i Lilleskog och bland andra en ung notarie Sandgren från Wenersborg. Han uppträdde alltid ytterst elegant i välsittande kläder, snobbiga halsdukar, röda handskar och blank cylinderhatt. Han uppvaktade Betty ifrigt och hon upptog hans flirt ganska nådigt. Han sjöng roliga bitar, hvilka han ackompanjerade på luta, och så berättade han roliga historier på bondmål och roade damerna med invecklade kortkonster. Han var en iirrig dansör, och vid alla festligheter höll han granna tal »för kvinnan», och för att riktigt briljera med egna företräden drog han alltid fram Jannes svaga sidor och förlöjligade dem, och Betty satt bredvid och såg road ut.

»Janne, kom och hjälp mig, min symaskin krånglar,» sade Betty en dag, »du måste ställa den till rätta, ty jag måste ha den här klädningen färdig tills i öfvermorgon.»

»Hvarför så brådtom?»

»Vi ska' ha en utfärd då, om det blir vackert väder.»

»En utfärd — hvad vill det säga?»

»Se-så — gör dig ej enfaldigare än du är, Janne, och hjälp mig nu, är du snäll.»

Janne teg och satte sig beskedligt vid symaskinen, och Betty satte sig bredvid och började beskrifva det förestående nöjet.

»Det är notarien, som ställt sig i spetsen,» började hon. Janne rusade upp och slängde skrufmejseln långt ut åt golfvet.

»Dra' åt Helsingland med den snobben,» for han häftigt ut, under det att Betty undrande och häpen satt och betraktade honom.

»Men Janne då — jag tror du är svart — — längre kom hon ej. Hon vände sig bort, rodnande ända upp till hårkastet.

»Hvad är jag?» frågade Janne plötsligt intresserad.

»Du — du är inte så enfaldig, som du låtsas, Janne.»

»Prat — det var inte så du sa'. Du sa' — 'jag tror du är svart —»

Men Betty slingrade sig undan. »Janne, jag måste ha min klädning färdig,» sade hon bedjande, och Janne slog sig åter lydigt ned vid symaskinen.

»Får jag folja med på utfärden?» frågade han plötsligt.

Betty blef dödligt generad. Ingen hade tänkt på att föreslå, att Janne skulle följa med, och nu satt han där och såg upp på Betty med ett sådant bedjande uttryck i det breda ansiktet, att det riktigt skar henne i hjärtat.

»Ja — ser du, det är så att — att,» sade hon förläget stammande, i det hon nervöst började rispa upp lappar, »det är så, att det är endast notariens vänner, som blifvit tillsagda och — och — du blir väl inte säråd, om — om — jag är uppriktig?» frågade hon oroligt.

»Kan uppriktighet någonsin sära?» frågade han.

»Ja — ibland. Ser du, det är vanligt vid sådana här tillfällen, att herrarna bjuda på vin, musik och båtfärder på kanalen, och sådant kostar pengar, förstår du.»

»Jaså — och jag skulle ej få vara med, därför att jag ej kan repartisera?»

»Du skulle väl inte vilja komma med på andra villkor?» frågade Betty ofärligt, i det hon slet sönder ett par lappar och kastade dem ifrån sig.

»Jag önskar, att du ej såg på mig så där föraktligt,» sade han i en undertryckt ton af lidelse, »ty det sårar.»

»Jag — jag ber om ursäkt, jag menade det ej — men —»

»Hå, se så där, inga ursäkter. Men, vet du hvad,» fortsatte han muntert, »kunde jag ej få vara med som — som kypare, jag har ju varit springpojke så godt som hela mitt lif. Jag kunde ju bära korgar och damernas schalar och ro er på kanalen och draga upp champagnebuteljer, och ...»

»Har du då ingen stolthet, Janne,» utbrast Betty med blixtrande ögon, »hur kan du vilja vara en sådan stackare?»

»Arbete är lika bra som pengar, det har jag fått lära mig i Amerika,» svarade Janne med en stolt kastning på sitt präktiga hufvud, »och den, som passar upp, är kanske ibland mindre stackare, än den som blir uppssad.»

»Det lönar sig ej att resonnera med dig, du förstår mig i alla fall ej,» sade Betty, och det ryckte omkring de röda läpparna, som om tårarna ej varit långt borta.

»Du vill inte ha' mig med, Betty, du skäms för mig?»

»Visst inte,» protesterade hon med fuktiga ögon, »visst inte, tvärtom, gärna — bara — bara —»

»Bara jag hade pengar?»

»Bara du kunde vara med som alla de andra, som — deras like,» sade hon med sväfvande röst. Det for en ljusning öfver hans ansikte.

»Räcka hundra kronor?» frågade han tveksamt.

»Det räcker till fyra utfärder, men hvar i all da'r har du fått dem ifrån?»

»Erik skickade dem från Amerika.»

»Hvem är Erik?»

»Min kompanjon i Chicago,» svarade Janne, i det färgen steg honom upp i kinderna.

»Men, Janne, är det rätt att kasta bort dina pengar på sådant?»

»Det ska' du inte lägga vid dig, Betty lilla, laga bara du, att jag kommer med,» sade Janne med sitt breda, godmodiga leende. »Se så, nu ha' vi pratat nog, nu måste vi ta' ihop med festklädningen,» och därmed satte sig den långa Janne vid symaskinen och sydde ihop den ena väden efter den andra med täta, starka stygn och så rakt, som om han sytt efter lineal.

Och Janne kom med, uppsträckt i välsittande, mörkblå kläder och mjuk filthatt, hvilken klädde honom förträffligt.

»Hvem är den där unge mannen?» frågade brukspatron Holmerz, en af deltagarna i utfärden, »den där, som står och pratar med pastor Sjöberg, han i mörkblå kläderna? Hvilket präktigt utseende den karlen har.»

»Hvad för slag — präktigt?» skrek den förvånade notarien Sandgren.

»Präktigt — just det. Se på den pannan och de där intelligenta ögonen, och hakan sedan, hvilken kraft, hvilken energi! Hvem är det?»

»Hvem det är?» skrattade notarien. »Har ni aldrig hört,» och han sänkte rösten, »har ni aldrig hört talas om den där fattiglappen, som äter nådebröd hos fru Bogren, han, som är så godt som idiot?»

Holmerz mätte notarien med en tvisande blick, ryckte på axlarna och gick därpå bort till pastor Sjöberg för att blifva presenterad för »idioten».

Janne uppträdde allt annat än som sådan och visade sig från en helt ny sida. Han uppvaktade damerna och förde konversationen med en säkerhet, som om han aldrig gjort annat.

Man hade besett Trollhättan och gjort en liten båtfärd upp för kanalen och skulle nu äta middag i en vacker löfdunge.

»Hör du — hvad heter du därborta — Janne — eller — Janson, kom och tag de här korgarna och bär upp dem på kullen!»

»Bär dem själf du — Sandberg eller Sandgren — hvad du heter,» ropade Janne tillbaka.

»Janne, du är förtjusande i dag,» sade Betty, »sådan skall du alltid vara.»

»Hurudan?»

Men hon sprang sin väg med ett muntert skratt. Efter middagen gingo de unga att bese en vacker villa med härlig utsikt öfver fallen, hvilken var till salu.

»Man kan ju fundera på att köpa den, medan man hoppas på egen domsaga och en liten söt hustru,» suckade notarien med en smäktande blick på Betty, men Betty hörde ingenting, hon trippade förut med Janne.

»Hvarför är du så nöjd med mig i dag, Betty?» frågade han, då de sida vid sida gingo upp genom villans trädgård.

»Gissa!»

»Därför att jag varit kommenderande och otreflig hela dagen?»

»Det tycker inte jag, att du varit.»

»Därför att jag ej passat upp, utan låtit passa upp mig.»

»Det är ej rätta sättet att framställa det.»

»Därför att jag har så fina kläder och,» han sköt mössan på ena örat och såg skålmaktigt ned på henne, där hon trippade bredvid honom på gången.

»Prat, du vet mycket väl, att jag ej bryr mig om kläder. Men ack — Janne — det börjar visst regna! Min nya klädning, hvad ska' jag ta mig till,» ropade hon oroligt, när i detsamma några tunga regndroppar började falla.

»Inte vet jag, jag bryr mig ej heller om kläder,» sade Janne, härmande hennes förra tonfall.

»Låt bli att retas, Janne.» Han teg stilla, men då började hon strax ansätta honom.

»Förstår du inte, att man vinner andras aktning, om man ej slösar för mycket med sin godhet och sina tjänster.»

»Jaså, ja, det är lätt ändradt, jag skall aldrig mera vara god och tjänstaktig.»

»Nu är du dum, Janne! Du vet mycket väl, att det bör vara mätta i allting. Men — hu — så det regnar! Min söta, nya klädning! Janne, hvad ska' jag göra?»

»Vi springa upp till villan där. Verandan blir ett godt skydd.»

Betty höll upp sin klädning och sprang, och Janne följde henne tätt i hälarne. Uppkomna på verandan, började det hallregna, och en störtskur dref in mot verandan.

»Jag undrar, om vi kunna klifva in i rummen genom något fönster,» föreslog Janne.

»För all del, Janne, — det vore ju inbrott — hvad skulle ägaren säga,» sade Betty oroligt. »Låt bli, Janne! Men Janne hade redan försvunnit.

Efter ett par minuter öppnade han verandadörren.

»Ett hjärtligt välkommen under detta ringa tak önskar dig värden, hvilken tyckes vara en utmärkt hyggelig karl. Kom Betty!»

Hon steg tveksamt in.

»Ett sådant vackert rum!» sade hon och gick direkt fram till trymning för att ordna och släta ut sin klädning. »En sådan förtjusande villa, du Janne, och en sådan utsikt sedan!»

»Hå ja, rätt bra — men inte har arkitekten varit någon kvick karl inte, man måste ju vrida nacken ur led för att få se en skytt af fallen därborta. Nej, jag skulle ha haft ett utbyggt fönster här, det hade tagit sig något ut det.»

»Ja, du, du skulle gjort underverk, förstås,» sade Betty med ett stänk af bitterhet i tonfallet, »men vore det ej skäl, du skrapade ihop så mycket pengar, att du kunde bygga en villa själf, i stället för att prata om, hur andra borde bygga och förbättra sina.»

»Det kan väl hända, att jag köper mig en villa en vacker dag,» sade Janne lugnt och stirrade, liksom beräkande kostnaden, i taket.

»Att du inte skäms, Janne, att skryta så där, du — du, som aldrig arbetar,» och Betty vände sig med blixtrande ögon mot honom.

»Arbetar inte jag?»

»Kallar du det arbete?» frågade hon föraktligt, »att påta i vår trädgård, smörja min symaskin och hugga ved åt Kajsa, kallar du det arbete?»

»Nej, inte just det — men —»

»Men?»

»Det arbete jag gjorde i Chicago.»

»Och hvad var det?» frågade hon ifrigt, i det hon kom honom närmare.

»Erik och jag satte upp en velocipedfabrik.»

»Och den bar sig?»

»Den bar sig utmärkt bra, sade Erik, och Erik har alltid rätt.»

»Res då tillbaka — O, Janne, res tillbaka!» i sin ifver lade Betty handen på hans arm och såg bedjande upp i hans ögon. »Jag kan inte härda ut med att se dig gå här, där man ser ned på dig, gör narr af dig. O — res tillbaka och arbetar däreute som en man! Vi kvinnor, hvad är det vi älska och beundra hos er män, om ej er duglighet, er rätt att slå er fram till hvilket mål som helst, och vi älska detta så intensivt, därför att vi själfva äro så kringstängda. Jag vet ingenting, ingenting så förskräckligt afskyvärdt som lata och bekväma människor! Arbeta förädla, arbete uppfostrar! Janne — res tillbaka till Chicago! Ack — jag kommer att sakna dig förfärligt, detta med en liten kort snyftning — du — du har varit så snäll mot mig — men — förstår du inte, huru härligt det måste kännas att slå sig fram till en oberoende ställning, att kämpa mot svårigheter, att segra, att stå inför världen med öppen panna, icke tack skyldig någon utom Gud — och sin egen flit.»

»Ja — jag förstår det, Betty,» svarade Janne upprörd och såg med strålände ögon ned på den unga flickan, som talat sig varm för hans skull. »Jag förstår det bättre, än du tror och anar. Det

är härligt! Du — kan du förstå, hur det kännes att skjutsas hit och dit, att anses som en halfidiot, att föraktas och beles af alla, då man känner här,» han slog sig häftigt för pannan, under det han talade, »känner här, att man har både vilja och förmåga, bara man hade kunskaper och medel. Att känna, hur det arbetar här inne, hur det vändas, vill fram till klarhet, men hur det stannar vid ett oklart, ofruktbart famlande af brist på kunskaper, ljus och uppmuntran. Ack — det brände, hamrade härinne! Tankar, idéer föddes, och till sist arbetade mina händer ut dem, dessa utskrattade, klumpiga händer», han skakade dem i luften så häftigt, att Betty vek undan. »Allt bättre och bättre blef det, allt finare, allt vackrare, och slutligen tvang jag dem, som hänat mig, att berömma mitt arbete. Det var seger! Men för allt detta,» tillade han plötsligt i stilla, ödmjuk ton, »för allt detta tackar jag först Gud och sedan Erik.»

Då Betty sagt, hvad som så länge legat henne på hjärtat och sagt, mer än hvad som egentligen passade för en ung dam att säga, kände hon stort lust att brista i gråt, men hennes tåreflöde hejdades af Jannes ordflöde, hvilket blef allt häftigare och häftigare, under det att hon stod och såg upp på honom med strålände ögon och blossande kinder. Var detta väl »Janne stackare» — »olycksfågeln». »Hur ståtlig stod han ej där, med hufvudet stolt tillbakakastadt och ett uttryck af innerligaste kärlek upplysande de klumpiga dragen.

»Förlåt mig,» sade han vekt, i det han tog hennes darrande händer i sina, »förlåt mig, att jag bedrog er.» — »Om du reser tillbaka till det gamla country som en rik karl, då hänga de sig på dig, smickra och krumbukta,» sade Erik, och Erik har alltid rätt. »Nej, res hem du och låtsas vara fattig och stupid, och då lär du dig snart känna, hvad folk går för.» — »Ack, Betty, hur vänlig var ej du mot mig, vandringsmannen, landstrykaren, »Janne stackare». Törs jag — får jag tro, att din ovänlighet på sista tiden vuxit fram ur — ur en sann tillgifvenhet?»

Hon försökte rodnande draga sina händer ur hans. »Hur — hur kunde du? Hur kunde du?» stammade hon.

»Banna mig sedan, men hör, hvad jag har att säga till mitt försvar först. Jag rymde ifrån er, därför att jag dunkelt kände, att jag kunde blifva min egen lyckas smed, blott jag fick tillfälle därtill. Ingen trodde mig om något godt, och jag växte ju upp som en okunnig halfidiot. Mina händer voro klumpiga och otypliga, jag kunde ej teckna, ej beräkna. Min tunga var klumpig äfven den, jag kunde ej uttrycka mig, ej förklara, hvad jag menade. Jag blef otålig, när folk ej förstod mig, butter och tvär öfver den orättvisa, som vederfors mig. Den enda, som förstod mig, var smeds-Olle, och han berättade mig om sin son Erik, som just varit en sådan där stackare som jag, men som därute i främmande land arbetade sig upp till en aktad ställning. Så låg jag i sömnlösa nätter och vände och vred mig i brännande tankar och planer, och så mognade beslutet att rymma. Hade jag bedt om lof, hade man skrattat ut mig. Sämre än här i Sverige, kunde jag ju ej få det därute i Amerika. Jag begaf

mig i väg, först till Göteborg och smög mig ombord på en emigrantångare, där jag gömde mig bakom säckar och balar, tills vi redan voro ett godt stycke till hafs.

Då hungern ansatte mig, kröp jag fram, och det var ej utan, att de först hade lust att kasta mig öfver bord, men jag bad så vackert, att de skulle vänta därmed, och sedan försökte jag göra mig nyttig på allt sätt, isynnerhet i maskinrummet. Och kapten klappade mig och kallade mig en duktig pojke, och då vi hunnit fram till New-York, gaf han mig respengar till Chicago och sade, att jag ärligt förtjänt dem. Jag letade rätt på Erik, och han, som själf slitit ondt i sina dagar, tog hand om mig. I tre år fick jag gå i lära och sedan — ja, sedan utförde mina händer, hvad min hjärna utarbetat för länge sedan. För några år sedan slogo vi oss på velocipeder, togo patent på dem och nu — ja, nu är jag ägare af omkring åtta hundra tusen kronor, hvilka jag placerat därute i goda papper, så det blir nog rätt bra med tiden.»

Betty hade blifvit helt blek. »Janne — vi få visst lof att gå nu,» stammade hon, »se, det har slutat att regna och solen skiner.»

»Strax — men hör först.»

»De bli kanske oroliga, om vi dröja så här,» och Betty skyndade mot den öppna verandadörren.

»Tag dessa först, Betty,» och den oförbätterliga Janne tog en hel knippa gula rosor ur vassen, som stod på bordet, och räckte dem mot henne.

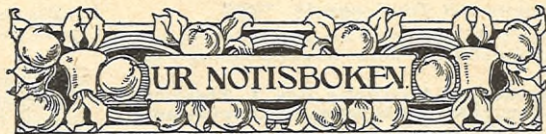
»Janne, är du tokig, vi äro ju i ett främmande hus,» ropade Betty ängsligt och tog honom häftigt i armen.

»Huset är mitt och allt, som hör hit.»

Men detta var för mycket för Betty, hon sjönk ned i en låg korgstol och brast i gråt.

»Jag köpte villan af en herre i Göteborg, den där gången jag köpte de här fina kläderna, och, Betty, tycker du om villan och — och vill taga mig på köpet — så — så...»

Men här började Janne stackare stamma och rodna och mumla. Stackars karl, tydligen fann han det svårare att fria till en söt flicka, än att taga patent på världens finaste velocipeder.

FÖRELÄSNINGAR FÖR SJUKSKÖTERS KOR.
Drottningen emottog före sin afresa till utlandet uppvaktning af professorerna J. Berg, Tigerstedt, Edgren och Almquist samt Sofiahemmets instruktionsköterska, syster Valborg Nordin, hvilka därvid fingo öfverlämna de af dem på drottningens uppmaning å Sofiahemmet hållna föreläsningarna, i tryck utgifna på Norstedt & Söners bekostnad. Nämnda arbete blef af drottningen med så mycket större fägnad emottaget, som därigenom för Sofiahemmets sjuksköterskelever i hög grad underlättas deras utbildningsarbete och detsamma otvifvelaktigt äfven

HYLIN & C^{OS}

FABRIKSAKTIEBOLAC

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16.
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

lär blifva de äldre sjuksköterskorna till väsentlig nytta.

SVENSKA ALLM. KVINNOFÖRENINGEN FÖR DJURENS SKYDD hade här om aftonen årsmöte under fru Varenus' ördförandeskap. Af den föredragna årsberättelsen framgick, att under året ett energiskt arbete bedrivits för djurskyddsvänliga åsikters spridande i landet. För fortsatt verksamhet har styrelsen uppsatt följande program: Beifran af djurplågerier, anmälan af personer, hvilka gjort sig förtjänta af belöning, spridning af föreningens skrifter, verksamhet för saken inom skolorna och genom prästerskapet, bildande af själfständiga barnföreningar eller och afdelningar af Svenska allmänna djurskyddsföreningen för barn och ungdom, värfvande af ledamöter till kvinnoföreningen och namn under uppropet rörande fågelskydd, införande af förbättrade slaktmetoder, tillsyn öfver ortens ladugårdsskötsel, uppmaning till kreatursägare att iakttaga försiktighet med elden i stall och ladugårdar samt att vidtaga åtgärder till förekommande af eldsvådor äfvensom att vid inträffande eldsutbrott kunna rädda kreaturen. I afseende å sistnämnda ändamål torde en god ledning kunna erhållas uti det nyligen af kvinnoföreningen utgifna arbetet »Eld i ladugården! Hvad kan göras för kreaturens räddning och en snabb släckning? Några råd och anvisningar till förekommande af eldsvådor samt att vid inträffande eldsolycka bereda kreaturen räddning.»

Den, som önskar erhålla ofvanstående föreskrifter i mera detaljerad form, kan vända sig till ledamoten i Kvinnoföreningens styrelse grefvinnan Anna Ruuth, adress: Saltsjöbaden, Stockholm, som lofvat mottaga anmälan af de personer, hvilka vilja åtaga sig ombudskap för föreningen.

Föreningen räknade den 31 sistsl. december 340 ständiga och 1,028 årsledamöter eller sammanlagt 1,368. Behållningen till innevarande år belöper sig till 14,924 kr. Full ansvarsfrihet beviljades styrelsen. De afgående styrelseledamöterna återvaldes enhälligt likasom revisorna och deras suppleanter.

Hofjuvelerare

K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

Friestedts Foderbenmjöl

(Guldmedalj) Säljes genom Hrr Apotekare och Handlande. A. W. FRIESTEDT, Stockholm.

Pensionat i Marstrand

Som Prostinnan Tegnér's pension upphört, påpekas det gynnsamma tillfället att nu inrätta pensionat härstädes. Närmare upplysningar meddelas af Badintendenten.

Eleganta visitkort

Iduns Kungl. Hofboktryckeri
12 Stora Vattugatan 12.

Väfskola i Örebro.

Grundlig undervisning i uppsättning af alla för ett hem lämpliga väfnader i vanlig väfstol från 4 till 10 skaft, skånska allmogeväfnader, damast m. m.
Nina v. Engeström.

Göteborgs KEX.

En fattig ungmö frågar härmed om någon rik hjälpsam herre eller dam vill motaga henne i sitt hem som familjemedlem, eller och låna henne trehundra kronor som resekostnader till Amerika. Endast sin heder som borgen fins. Svar torde godhetsfullt sändas under adress »Tacksam Blekingska», Hemsjö. (333)

Tulseboda Brunns- och Badanstalt

Saison 1 juni—1 september.

Sveriges billigaste fullständiga kurort. I skogrik och naturskön trakt, 500 fot öfver hafvet. Härlig luft. Godt klimat, lämplig mot katarrh i svalget och andningsvägarna. Järnvattnet enligt analys bland de bästa i riket. Utmärkta gyttjebad, kraftiga och naturliga tallbarrsbad. Billiga badpriser. Nybyggd restauration. Pris för 1:sta kl. kurgäster 1:40 pr dag. Läkare: Docenten i praktisk medicin vid Lunds universitet Med. Dr. E. Wadstein. Goda bostäder till billiga priser genom Brunnkamreraren Sv. Olsson, Kyrkhult, Blekinge. Rikstelefon. Begär prospekt. (G. A. M. 45471)

Herrar Annonsörer

meddelas härmed vördsamt, att, på grund af upplagens betydliga stegring, annonser och tillkännagifvanden böra vara inlämnade till IDUN senast på måndagen för att kunna inflyta i samma veckas lördagsnummer och senast på torsdagen för att kunna införas i påföljande onsdagsnummer.

Med utmärkt högaktning
Iduns Expedition.
Klara Södra Kyrkogata 16.

Köp alltid radiatorsmör!

DEN SKÖNASTE PRYDNADEN

är Vackert Hår. Därför så värda det väl och använd, på föreskrivet sätt, **Ziwertz Extrakt Vegetal**, som försäljes i Stockholm hos Herr C. F. Dufva, Herr Emil Nordström, Fru Elin Edlund samt i Jönköpings-Magasinet och i Göteborg hos Kongl. Hofleverantör **J. A. Ziwertz**. (Nord. A. B. 6452).

JUNG. DAM., die gründlich Deutsch lern. wollen, find. Aufnahme u. Unterricht in einer gut. Familie in Hannover. Ausk. erteilt.: Fr. H. Bergström, Alvastra, Dr. Wadstein, Helsingborg. (318)

Köp Godt Santos-Kaffe

Fin-fint Santos af nya skörden, mycket godt å 0: 70, 0: 75 o. 0: 85 pr kg.
 Extra 1:ma D-o högsta kvalité, med fin arom och full styrka å 0: 90
 Prima Campinos å 1: 00
 Finaste PLANTAGE-KAFFE, kraftigt och välsmakande å 1: 05
 Utsökt god PORTORICO-ART å 1: 10
 Extra 1:ma COSTA RICA å 1: 12
 Fin-fin ljus Java, mycket godt å 1: 15
 Extra 1:ma GUATEMALA, särdeles omtäckt å 1: 20

Finare kaffesorter till högre priser finnas äfven å lager
 Allt pr säck om cirka 60 kg. samt 5 öres högre pris då minst 10 kg. köpas.
 Allt Kaffe levereras fraktfritt vid närmaste järnvägsstation vid köp af hel säck
 Sändes till landsorten mot efterkräff eller förut insänd remissa. Prof af samtliga sorterna erhålles franco mot insändande af 20 öre i frimärken.
 Ingen bör försumma att profva dessa verkligt goda och billiga Kaffesorter, hvilka ej äro att förväxla med de som af andra firmor utbjudas under samma namn.
 Telegrafadress: K. W. KARLBERG, Karlbergsg. 33 Döbelnsgatan 33. Allm. t. 7627. Riks 3644. Stockholm.
 OBS. Fullt profenl. vara. Redbar behandl. Fern expedition. Skynda rekvrirera.

Örebro Kex

Bäst! * Billigast!
 Säljes hos herrar Speceri-, Delikatess- och Kaffehandlande.

Landtmanna- & Kreditkassan
 Nr: 1 Mynttorget. Stockholm.
 Depositionsränta 5 %
 Sparkasseränta 5 %
 Å hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1,000 kr. i månaden utan uppsägning.

Banyuls Trilles.
 Ett apitgiftande, magstärkande vin, afsedt för konvallescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.
 Pris pr butelj kr. 3.50 hos Högstedt & C:o, Stockholm, 32 Regeringsgatan.

Pellerins Christiania Grädd-Margarin
 Guldmedalj vid Stockholmsutställn. 1897. Guldmedalj Bergen 1898.
 I smak som finaste bordssmör. Tillverkad under statslig kontroll. Pasteuriserad gräde och mjölk. Bakteriologisk undersökning af råvara och färdigt fabrikat. Högsta kvalité är märkt S. O. M. i stora röda bokstäver å lådan.
 Generalagentur och nederlag i Stockholm hos Ekström & Hofstund, Skeppsbron 24.

Santalmissionens Broken Orange Pekoe å 6: 40 pr kg Nästan omedelbart färdigt för servering. Drygast.
 Märkt! Vi sälja denna prima sort oblandad 3 å 4 kr. billigare pr kilo än vissa andra firmor.
 Pekoe å 5: 60 pr kg. Mindre aromrikt. Utmärkt hvardagste. Insänd 40 öre i frimärken, så erhålles prof af önskad sort.
 Santalmissionens Tedepot,

Det modernaste och bästa i Züricher Siden

Enda äkta engelska UNDERBALSAM, pröfvad och godkänd af sundhetskolegium

Denna balsam är: 1) Ett oupphunnat verksamt botemedel mot alla sjukdomar i lungor och bröst, lindrar katarrh, stillar slem-aföndring, lindrar den smärtsammaste hosta och botar till och med gamla lidanden. 2) Verkar förträffligt vid alla halssjukdomar m. m. 3) Fördrifver grundligt hvarje feber. 4) Helar öfveraskande alla sjukdomar i levern, magen och tarmarne, i synnerhet magkramp, kolik och värk i underlivet. 5) Borttager smärtorna och botar hämorrhoider. 6) Verkar lindrigt afförande och blodrenande, renar njuren, borttager hypokondri och melankoli och stärker aptiten och matsmältningen. 7) Tjänar förträffligt vid tandvärk, ihåliga tänder, skörbjugg i munnen och vid alla tand- och munsjukdomar och borttager uppstötningar och dålig lukt. 8) Är ett godt medel mot mask, binnikemask och vid epilepsi. 9) Tjänar såsom ett underbart utvärtes botemedel för alla sår, friska och gamla år, ros, bettlemmor, fistlar, vårtor, brännsår, förfrusna lemmar, klåda, utslag, spruckna, sträva händer m. m. och förtager hufvudvärk, susning, reumatism, gikt, örvärk m. m. Delta medel bör, såsom första hjälp, icke saknas i någon familj, i synnerhet under influensa-, kolera- eller andra epidemier. Ett enda prof öfvertygat bättre än någon kungörelse. Äkta är denna balsam endast, om hvarje flaska är tillsluten med en silfverkapsel, som bär min firmastämpel: **Adolf Thierry, Apotheke zum Schutzengel in Pregrada**, och är försedd med ofvanstående gröna skyddsmärke. Hvarset af depöt finnes torde man beställa direkt under adress: **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn, Österreich**, Franko hvarje poststation i Skandinavien kosta 12 små eller 6 dubbelflaskor kr. 8:-- . Mindre sändas icke. Sändas mot efterkräff.

Kraft och verkan af den äkta engelska under-salvan.
 Med denna salva blef en 14 år gammal för obotlig ansedd benröta fullkomligt läkt, nyligen äfven ett 22-årigt svart kräftartadt lidande. Engelsk undersalva är ett vid de svåraste, äfven gamla skador med det bästa resultat användt medel med utmärkt dragningskraft. Engelsk undersalva finner användning vid: ondt bröst hos barnsängskvinnor, stockning i mjölkflödet, förhårdnader i bröstet genom ros, vid allehanda gamla skador, öppna fötter eller ben, sår, eksem, svullna fötter, t. o. m. vid benröta, vid hugg-, stick-, skott-, snitt-, krossår; för utdragning af alla främmande ämnen, såsom: glas, träflisor, sand, hagel, törne m. m.; vid alla bulnader, växter, karbunklar, nybildningar, t. o. m. kräfte; mot fulslag, nagelbulnader, blåsor, onda fötter, alla slags brännsår, förfrusna lemmar, vid liggsår hos sjuka, svullnad i halsen, mot spikböldar, mot örsprång, vid hudlöshet hos barn m. m. Ju äldre den engelska undersalvan blifver, desto bättre resultat! I hvarje familj bör alltid finnas ett förut af detta enda hjälpmedel. Mindre än 2 dosor sändes ej; försändes endast mot förutbetalning af beloppet eller mot efterkräff. Kostar med postporto, fraktsedel och inpackning m. m. kr. 6:--.

Tabrika attester till förfogande.
 Jag varnar mot inköp af värdelösa förfalskningar och her att noga iaktages att på hvarje degel måste ofvanstående skyddsmärke och firma **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada** vara inbrändt.
 Enda inköpsställe: **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn**.
 Depöter å de flesta apotek.

Billiga o. vackra Blommor!

Dagligen friska lösa Convaljer, Narcissor, Tulpaner, Syrener etc. sändas mot efterkräff från kr. 2:-- pr ask till högre priser. Telegram-adress Lundblad-Rotebro. Riks- & Allm. telef.
Rotebro Handelsträdgårdar
 Carl Lundblad, Rotebro.

Oaktadt kaffe nu är billigt,
 så hör ni dock betänka att det är mycket skadligt att dricka det enbart, synnerligast de billigaste sorterna, hvarför det är nödvändigt att till vanligt kaffe blanda en hälsosom kaffetillsättning för att undvika kaffeförgiftning, och det är af professorerna och läkare erkändt att **Stockholms Kaffe-Aktiebolags Tubukaffe** blandadt till kaffe gifver den hälsosammaste, billigaste och mest välsmakande kaffedrick. Detta tubukaffe säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer å 25 och å 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efterpningar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att i hvarje paket är tryckt firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, samt dess fabriksmärke med ordet **»Patent»**, ty endast dessa äro verkligt äkta och garanterade att innehålla ett hälsosamt och godt fabrikat.

Med anledning af **»Clematis»** värdefulla uppsats i Idun för d. 10. 10. 1897. Om farorna vid barns uppfostrande med komjölke, få vi härmed som fullt jämförlig med alla förekommande utländska apparater framhålla:
BABY SVENSK DIFLASKAPPARAT rekommenderad af professor Medin. Apparaten kostar komplett med 8 flaskor och kokkärl kr. 6:--
 Dito utan kokkärl » 3: 50
 Med hvarje apparat följer **»Kortfattade regler för späda barns uppfostrande med komjölke»** af professor O. Medin.
 Apparaten, som redan vunnit särdeles stor spridning äfven i grannländerna, är utom af professor Medin och dr. Carl Flensburg i Idun för den 2 mars 1892, förordad af e. o. professor W. Pipping i Helsingfors och dr. Chr. Dederlein i Kristiania m. fl.
 Säljes i parti hos **hrr G. Abramson & C:o, Stockholm**, och i minut hos hrr Al. Stille, Ch. O. Werner, Josephsson & Agren, Sandgrens bostättningsmagasin, Kuntze & C:o, Numa Peterson, Akerholmska bostättningsmagasinet samt alla apotek i Stockholm.

E. Spinner & C:ie, Zürich, Schweiz (föret J. Zürrers Sidenfabrik).

Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.
 Rekvrirera profver!

Ny fläktvälv Quillaia öofverträffad. **Quillaia-tvålen**
 är en ny fläktvälv, som borttager alla fläckar t. o. m. bläck, utan att skada tyget. Med **Quillaia-tvålen** tvättar man själf på några minuter sina **glacéhandskar** och ljusa skor. Tvålen får återlämnas om den ej håller hvad som lovas i prospectet.
 Säljes hos C. F. Dufva, Drottningg. 41, hos Nordlings parfymaffär Biblioteksgatan 11 samt hos de flesta specerihandlare i Stockholm. Sändes till landsorten mot insändande af 1 kr. i frimärken till J. Malm, Stockholm. (G. 77361)

Nya kurser i **Massage & Sjukgymnastik**
 börja i maj och oktober å **A. KJELLBERGS Sjukgymnastik & Massage-institut**, Mästersamuelsgatan 54, Stockholm.
 OBS! Fullständ. prakt. & teoretisk utbildn. Begär prospect. — Allm. telef. 667.

AT EGEN DOTTER, som skall konfirmeras instundande sommarferien, önskas några läskamrater. Närmare genom skrivväxling med kyrkoherden G. L. Dahlbom, Runtuna pr Gnesta. (259)

LEDIGA PLATSER

KASSÖRSKA
 erhåller plats genast uti speceri- och diversehandel hos A. T. Bergman, Ronneby. (S. T. A. 57362)

EN FLICKA med god uppfostran, frisk, anspråkslös och barnkär, som är villig att sköta 2 barn, 7 och 4 år, samt dessutom hjälpa till med sömnad och i hemmet förekommande göromål erhåller plats omkring 1 april i Göteborg. Svar med rekommendationer, åtföljd af fotografi, sändes till 1899, Filialpostkontoret, Viktoriegatan, Göteborg. (334)

EN SAISON-MODIST! erhåller plats i medio af mars. Betyg, fotografi och löneanspråk sändes till firma G. Andrasson, Sandviken. (319)

EN 20 å 25 ÅRS FLICKA, med minst 3 års vana i diversehandel, erhåller plats vid större sågverk på landet. Den sökande måste vara fullkomligt säker i räkning och skrifning, god säljare och för öfrigt veta sig vara omtäckt af kunderna. God lön kan påräknas. Svar jämte fotografi och betyg insändas af endast kompetent sökande till **»Handel»**, Svartvik. (315)

SKICKLIG KOKERSKA, som med ordning och omtanke kan sköta sina ällganden får till instundande flyttning mycket förmånlig plats hos Stockholmsfamilj, som på somnaren vistas i Norrland, under hvilken tid köksa fås till hjälp. Lön 300 kronor. Sökande, som haft plats på större herregård, har företräde och torde ingen, som ej kan förete de allra bästa rekommendationer, anmäla sig. Skrifligt svar kan sändas till Iduns exp. under adress **»Norrland»**. (322)

SMÅSKOLELÄRARINNA, undervisningsvan, musikalsk, kunnig i sömnad m. m. erhåller god plats. Fotografi och löneanspråk etc. sändes till Fru A. A., Erikstad. (295)

BARNSKÖTERSKA, ordentlig, pålitlig och barnkär får plats instundande april att sköta två barn 5 och 2 år gamla. Insänd rekommendationer, åldersuppgift och porträtt till Gerd, adr. Hid p. r. (G. 77543)

SOM HUSHÄLLERSKA på större landtegendom önskas en enkel anspråkslös flicka. Skicklig i matlagning, bakning, konservering och flyttning. Endast den som är fullt kompetent, göre sig besvär. Svar med betyg och fotografi sändes till Fru Helga Fredholm, Linköping, Replslagaregatan 30. (330)

PLATSSÖKANDE

UNG, BILDAD FLICKA önskar gemast plats som sällskap eller kammariung.

HUSA, kunnig i sömnad, söker till våren plats. Svar märkt **»Lenna»**, Trosa p. r. (331)

UNG, MUSIKALISK GYMNASIÖ önskar mot fritt vivre sysselsättning i familj. Svar under märke **»Gymnast 21»**, adress S. Gumæli annonsbyrå, Stockholm. (G. 942)

PLATS ÖNSKAS nu ell. till våren af en i mall. samt väfn. o. hvarjehanda handarbete kunnig flicka. Goda rek från förut inneh. pl. Svar t. **»I. L. 25»**, Karlshamn p. r. (326)

PLATS I FAMILJ sökes till våren af prästdotter från landet. Sökanden är van vid alla husliga göromål, särskildt finbäckning, äfvensom klädsömnad, samt har några år skött större mejeri. Har vistats utomlands fyra år, är därför maktigt engelska språket. Goda rekommendationer finnas. Svar till **»Norrlandska»**, Sollefteå. (328)

ANSPRÅKSLÖS FLICKA önskar plats till 24 april att gå frun tillhanda. Sökanden eller biträde åt sjuklig dam. Den sökande har kunnig i stykning samt andra inomhus förefallande göromål. Någon betalning kan erläggas. Svar märkt **»A. L.»**, Lidköping p. r. (S. T. A. 57393)

BILDAD, HUSLIG, ORDENTLIG, gladlynt flicka, kunnig i finare och enklare matl., bak, söm, slakt, önskar plats. Svar **»Villig hjälpre»**, Iduns exp. f. v. b. (328)

EN PRAKTISK, DUGLIG FLICKA, som f. n. har värdinneplats i ånkemans hem där 3 mindre barn finnes, önskar nu till följd af familjens upplösning ombyte af plats. De bästa referenser. Svar till **»Pålitlig»**, Upsala p. r. (332)

BILDAD, ANSPRÅKSLÖS FLICKA önskar plats i finare affär i landsorten eller Finland, har ej praktiserat däri förut, men med en innerlig håg och lust i förening med intresse hoppas vinna en principals fulla belåtenhet. Första månaden begäres ej lön, endast fritt vivre samt blifva ansedd som medlem af familjen. Svar torde benäget adresseras till **»God vilja S. S.»**, Iduns exp. (324)

PLATS SOM KAMMARJUNGFRU sökes till våren af en 19-årig flicka med villigt och godt sätt. Är kunnig i all sömnad, skicklig i finare handarbeten samt damfirering. Svar till **»Ina»**, J. G. Hedbergs annonsbyrå, Malmö. (J. G. H. 3918)

UNG FLICKA önskar plats i familj, är villig deltaga i alla inomhus förefallande göromål, är något kunnig i enklare matlagning och handarbeten. Någon lön önskas samt få anses som medlem af familjen. Svar till **»Thyra»**, Iduns exp. (326)

EN UNG, BILDAD FLICKA med jämt, EN glad lynne, som genomgått 8-klassigt läroverk, önskar plats som sällskap och hjälp åt ensam fru eller i familj. Kunnig i musik, säng, handarbete och någon matlagning. Svar emolnes tacksamt af **»Eva 1899»**, Norrköping p. r. (301)

VÄRDINNE-PLATS hos bildad, respektabel ungar eller änking söker en ekonomiskt oberoende, praktisk, bildad flicka, van vid allt, som till ett väl ordnat hem hörer: såsom matlagning, bak, slakt, sömnad, väfnad m. m.
 Finna referenser presteras. På lön fastes ej så stort afseende som på ett humant och vänligt bemötande. Svar till **»Plikt-trogen»**, adr. Ahlström & Cederberg, Gelle. (G. 77208)

EN Convalescent, nervös dam el. herre erbjudes inackord. hos stilla, äldre, bildad fam. Gården högt bel., saltsjö i söder, barrskog i norr, lugnt, naturskönt. Svar **»Saltabud»**, p. r. Christiania. (325)

KONFIRMANDER. I en vid sjö särdeles vackert och friskt belägen prästgård inom Östergötland finnes tillfälle till inackordering och konfirmanderundervisning under nu instundande sommar. Närmare meddelas genom bref till **»J. E.»**, Östgöta Correspondentens kontor, Linköping.

IDENSVI PRÄSTGÅRD, 3/4 mil från I stadens Köping, mottagas från 15 nästa juni flickor till konfirmanderundervisning tillsammans med husets egen dotter. Vidare genom brefväxling med C. G. Åström, kontr.-prost, adress Odensvi, Köping. (289)

INACKORDERING. Unga flickor, som grundligt vilja lära sig hushållets skölande, handarbete, väfning m. m. erhålla god inackordering i naturskönt trakt af Värmland. Pris 50 kr. pr månad. Svar till S. W., Alsters station. (318)

EN UNG, BILDAD tysk dam af god famlign önskar inackordering i en bättre treflig familj. Svar till **»G. 99»**, denna tid.